

Autoretrat -1987-

Pòrtic

i ha coses que són senzillament indiscutibles. ¿Quin sabadellenc no trobarà plausible la idea de fer, encara, un homenatge més al seu compatriota Antoni Vila Arrufat? ¿Quina persona versada i entesa en

les arts plàstiques no sentirà un especial goig en veure exalçada reiteradament la figura d'un artista excel·lent? Aquestes i altres consideracions del mateix ordre ens han portat a donar efectivitat al propòsit que temps ha teniem de dedicar un número sencer de QUADERN al nostre admirat i estimat artista. I així podem avui oferir aquest monogràfic, en la confecció del qual podríem dir que hi hem posat els cinc sentits i que -ho diem sense modèstia- ens sembla no desmereïxer de la personalitat prestigiosa que n'ha estat, primer, el motiu i, ara el tema.

En aquestes pàgines queda compendiosament glossada l'obra magistral d'un artista que ha excel·lit al llarg d'una pila d'anys -i que encara, a la seva avançada edat, està "en actiu"- en la pintura mural i de cavallet, en el dibuix, en el gravat, en el vitrall; que ha estat distingit amb importants guardons i que ha merescut en tot moment judicis favorables de la crítica més solvent i més rigorosa. D'un artista que, d'altra banda, ha estat mentor i mestre d'artistes, punt de referència obligada per a l'avaluació d'obres coetànies sobre les quals és evident la seva influència temàtica, estilística, fins i tot quant a particularitats tècniques i d'ofici. Per la seguretat de la seva trajectòria i per l'àmplia projecció

que han assolit els fruits saborosos i madurs de la seva infatigable activitat, la figura de Vila Arrufat assoleix indubtablement la categoria dels clàssics.

No podríem silenciar que en l'aplec i selecció dels materials que omplenen aquestes pàgines, i en la motivació que les ha fet possibles, hi ha una forta dosi d'afecte envers l'home que es troba darrere el nom i les obres de l'artista. La qualitat humana de Vila Arrufat, la seva exquisida sensibilitat, l'afabilitat del seu tracte, la senzillesa que es trasllueix en tot el seu capteniment són qualitats prou conegudes de tots aquells que el coneixen. No es pot dir, tanmateix, que constitueixin una sorpresa, puix que gairebé hom les deduiria de la contemplació de les seves creacions artístiques. Aquella pau, aquella serenitat, aquell equilibri, aquella dolcesa, aquella harmonia que respiren les seves obres, les trobeu també -és que podia ser d'altra manera?- en el seu caràcter i en tots i cadascun dels aspectes de la seva vida quotidiana. Res de teatralitat ni d'exabruptes, ni en la seva obra ni en la seva persona! La compenetració, la fusió íntima i indissoluble entre l'home i l'artista, assoleix, en Vila Arrufat, el més alt grau que hom pugui imaginar.

Sense cap mena de reticència, doncs, és com la nostra revista ha pogut confegir aquest monogràfic, que, com queda ben palès, compta amb destacables col·laboracions. I és que parlar o escriure de Vila Arrufat, a tothom ve de gust i, per a molts, és considerat com un privilegi.